

много църкви, съградени въ негова честъ, въ негово име, има повече отъ 500,000 негови служители — цѣла една армия, все пакъ ще му направятъ единъ отличенъ приемъ, поне официално. Официаленъ приемъ лесно се извършва: заколва се нѣкой угоенъ пуякъ, да тежи поне 12 кгр.; българинътъ, като го прѣтегли и тежи 12 клгр., казва: „Угоенъ е този пуякъ, отъ него би се направила отлична чорба, а тѣй, знаете, какво нѣщо е мазничка, пуйча чорба, съ малко изцѣденъ лимонъ, а джигерчето и воденичката му, тѣй ситно нарѣзани въ супата, та, като ви падне по едно малко джигерче!...“ Послѣ този пуякъ напълватъ вжтрѣ съ оризъ, стафиди, фъстъци, това-онова, опеченъ, зачервенъ, та, като ти отрѣжатъ едно такова зачервено парче, ще кажешъ: „Хайде, хаирлия да е, Христосъ е дошълъ на земята“. Или, най-малко, ще опекатъ едно отъ тѣзи малкитѣ, по 10-12 кгр., прасета, които ги закалятъ сега за Коледа, хубаво опечено, слагатъ го на масата, съ малко винце, всичкида се наядатъ затова, че Христосъ ние посѣтилъ. Това е официалниятъ приемъ, и слѣдъ туй ще има рѣчи и благодарности, че е благоволилъ да дойде. И отъ него ще има отговоръ, че сж го приели добръ. Това прѣдполагамъ да е тѣй, не казвамъ *de facto*. А тукъ, въ кжщата на Симона, има другъ приемъ. Приели сж го, безъ да му опекатъ прасенце, и нито цѣлувки е имало, нито пѣкъ нозѣтъ му сж омили, а сж му дали единъ обикновенъ приемъ, какъвто еврейтъ сж могли да му дадатъ.

Влиза тази жена, нахална ще я наречете, безочлива, съвсѣмъ безочлива, за да се приближи до най-чистия човѣкъ. Прѣдставете си каква смѣлостъ, каква нахалность, какви дебели очи имала тя! По-безочлива жена отъ нея не знаа! Употрѣбавамъ съврѣмения езикъ. Ще кажете: „Бива, бива, но такава нахалность!“ Но ела че тази велика нахалность е хроникирана въ Евангелието, и се поставя за единъ отличенъ примѣръ.